2018. OKTÓBERI ÉS NOVEMBERI IGEHIRDETŐK

OKTÓBER 7. TERJE NILSEN
OKTÓBER 14. SZTUPKAI KRISTÓF
OKTÓBER 21. DR. HECKER FRIGYES
OKTÓBER 28. BOLYKI LÁSZLÓ

NOVEMBER 4. VIGH BENCE
NOVEMBER 11. SZTUPKAI KRISTÓF
NOVEMBER 18. LAKATOS LILLA
NOVEMBER 25, DR. HECKER FRIGYES

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

IMÁDKOZZUNK
ALKALMAINKÉRT,
A SZOLGÁLATOKÉRT,
JÉZUS MELLETTI DÖNTÉSÉRT,
MEGTÉRÉSÉRT, SZABADULÁSÉRT!

IMÁDKOZZUNK
A BETEGEKÉRT, GYÓGYULÁSÉRT
SZENVEDŐKÉRT, VIGASZTALÁSÉRT
ÉS AZ IDŐSEBB TESTVÉREKÉRT!

SHCOLA EUROPA ISKOLA HÍREK

Október 16-án kedden 14 órakor tartották a Schola Európa iskolában az első iskolatanácsi ülést. Az alakuló ülésen az egyházat dr. Khaled László szuperintendens, Sztupkai Kristóf iskolalelkész, Tarsoly Aletta gyülekezeti képviselő, Szuhánszky Gábor egyháztanácsi képviselő, dr. Barta Katalin oktatási és jogi referens képviselte. Az iskola részéről dr. Kazarján Erzsébet igazgató, Horváth Andrea pénzügyi vezető, Száraz Tamás igazgatóhelyettes és Sinka Zsófia a tanári kar képviselője vettek részt. A bevezető áhítatban Dávid király kiválasztásáról és Isten látásmódjáról volt szó, aki azt nézi, ami a szívben van.

A tanévkezdés kapcsán beszámolók hangoztak el az új gimnáziumi osztályról és a szakképzés helyzetéről. Az iskolalelkészi beszámolóban Sztupkai Kristóf a csoportbontásban tartott bibliaismereti órákról beszélt. A tanács a 2019/20-as tanévre vonatkozó szakmaszerkezeti döntés kapcsán egyeztetett, és felvázolta egy újabb gimnáziumi és egy szakközépiskolai osztály indításának lehetőségét. Az iskolatanács elkezdte a nyílt napokat előkészíteni, foglalkozott a várható ellenőrzésekkel (intézményi tanfelügyelet, Államkincstár). Szóba került a túlórák elszámolásának és a hiányzó adminisztratív munkatársak kérdése, valamint a 2018. szeptember-decemberi költségvetés. Száraz Tamás bemutatta az iskola nemzetközi Erasmus pályázatát, amely több közép-európai ország együttműködésével fog megvalósulni. A karácsonyi ünnepséget előkészítve a diákok és tanárok gyülekezeti látogatását kezdték el egyeztetni a jelenlevők. A záró áhítatot és imádságot Szuhánszky Gábor tartotta, a jó hangulatban lezajlott első találkozón, amelynek következő ülése várhatóan a Felsőerdősorban lesz.

2018. OKTÓBER-NOVEMBER

Október 7. Norvég metodista vendégek látogatása, igét hirdet: Terje Nilsen lelkész

Október 14. Úrvacsorai istentisztelet

Október 18. „Ki hisz ma még az evolúcióban” - dr. Hecker Kristóf, Kiscelli egyházközpont-

Október 20. „Az egészséges család" - Wesley Teológiai Nap, Üdvhadsereg, Bajnok utca 25.

Október 19-22. „Teremts bennem tiszta szívet" - Őszi MIX Találkozó, Kiscelli egyházközpont, előadó: Szabados Sándor

Október 27. „Keressétek először…” dr. Hecker Walter és az olimpikon Balczó András beszélgetése életútjukról, barátságukról, Rákosligeti Katolikus Kör

November 4. Őszi hálaadó és tagfelvételi, úrvacsorai istentisztelet. Vendég lelkész: Vigh Bence

November 14. Jubileumi hálaadó istentisztelet a 120 éves a magyarországi metodizmus alkalmából. 17 óra emléktábla avatás (beszédet mond: Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes), 18 óra istentisztelet, 19 óra szeretetvendégség. Igét hirdet: dr. Patrick Streiff püspök. Helyszín: Kiscelli egyházközpont.

***Felsősorban* – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele**
2018. október
Megjelent 60 példányban. Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens
A gyülekezet címe: 1068 Bp., Felsőerdősor 5. – Sztupkai Kristóf telefonszáma: 20/770-3990
Weboldal: www.pest.metodista.hu – Felsős imaóra: vasárnap 9.00 óra
Istentisztelet: vasárnap 10 óra (Felső), 16 óra (Reménység Gyül.), 16 óra (Mosonmagyaróvár)

*„**Jézus** Krisztus **tanítványait** nevelni, hogy **megváltozzon** a világ!”*

első *sorban*

→ JÉZUS-KÖZPONTÚ
→ TANÍTVÁNYKÉPZŐ
→ ÉLETÚJÍTÓ

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
Felsősorban – 2018. október

Hogyan válhatnék Isten gyermekévé?
Norvég metodisták a Felsőerdősorban

Januári látogatása után Terje Nilsen, egy osloi metodista gyülekezet lelkésze mintegy 40 norvég testvérünkkel együtt tért vissza a Felsőerdősorba. Mint azt előre jelezték, testvérként és nem turistaként érkeztek. Ezen a vasárnapon Nilsen testvér prédikált, és gyülekezeti kórusuk egy része is szolgált közöttünk.

Ha valakinek nem ez a szakterülete vagy érdeklődési köre, be kell látnunk: igen keveset tudunk az Európa peremén hosszan elterülő országról és lakóiról. Svéd és dán rokonaik kultúrája ismert és kedvelt Magyarországon is, legyen szó irodalomról, filmművészetről, zenéről vagy éppen az ismert bútoráruházról. Szinte már Ibsent is svédnek hinné az ember, holott norvég. Időnként nem a legjobb hírek érkeznek hozzánk Norvégiából: legutóbb talán az Utoya szigetén történt 2011-es ámokfutás, és annak utóélete volt ilyen. Maradnak a skandináv sztereotípiák: egy példaértékű szociális hálóval bíró társadalomban élő, ám befelé forduló, morcos embereket képzelünk magunk elé, akikről – itt jön az ellentmondás – időnként azt olvassuk, hogy egyes felmérések szerint mégis a legboldogabbak a világon.

Norvég testvéreink jelenlétükkel rácáfoltak a sztereotípiákra. Egy apró, de jellemző gesztust hadd említsek! Amikor egyikük meglátta, hogy feleségem a

*Csendes percek*et árusítja, előkapta a norvég verziót (*I Dag*, azaz „Ma”) a táskájából, ugyanazzal a képpel a borítón, és a kezébe nyomta. Sokáig féltett kincsünk lesz, bár egy szót sem értünk belőle. Nagyon színvonalas és életteli volt a kórus előadása is. Nilsen testvér szinte végig mosolyogva, de Isten iránti alázattal tett bizonyságot arról, hogy Isten képes a nagyvárosi közöny közepette is elvégezni munkáját, és felhasználni erre bennünket, méltatlan, magunkat alkalmatlannak tartó szolgáit.

Beszélt arról, hogy náluk közel húsz éve nyitva áll a templomajtó az istentiszteletre nem járó emberek előtt is, akik betérnek oda beszélgetni vagy csak elcsendesedni. Ilyenkor a „prédikáció” a másik ember meghallgatása. Terje elmesélte, hogy egy napon egy igen zilált férfi lépett be, és már kifelé indult, amikor azt mondta: ő az élő Istent keresi. Úgy látszik, a „nyitott ajtók”-nak ez az elgondolása ma is vonzza az embereket. Persze mondhatnánk: más ország, más kultúra. A mindennapokban mi sokszor inkább lenézéssel, gúnyos megjegyzésekkel találkozunk, ha az egyház szóba kerül. Sokszor látjuk azt, hogy egyesek temetkezési vállalkozónak vagy esküvőszervezőnek tekintik az egyházat, többet aligha várnak tőlünk. Ugyanakkor szükségünk lenne erre a nyitottságra. Arra a bizalomra, ami Pál apostoltól a korai metodistákig és tovább az evangélium hirdetőit jellemezte. Ez a példa arra bíztat, hogy ne féljünk a kudarctól sem. Terje nem sikersztorikat adott elő, nem sikerreceptet tárt elénk, hanem csak néhány egyszerű, hétköznapi csodát, ami

megmutatta, hogy van egy jó hírünk, és ez a jó hír csak ebben a közösségben érheti az embert. Ennek az egyediségét kellene megragadnunk és felmutatnunk. Másik története arról szólt, hogy nemrég kiléptek templomuk falai közül, és a lelkész kivonult a parkba egy asztallal és egy Bibliával. Így várta a beszélgetésre, meghallgatásra vágyó embereket. „Tiszteletes úr, mondja el nekem, hogyan válhatnék Isten gyermekévé!" – hangzott el egyik nap a kérdés. Ez az ember elsősorban nem a saját problémáiról beszélt, hanem az foglalkoztatta, amit Jézus is az első helyre tett: Isten királyi uralmának keresése az életünkben.

Az istentiszteletet követően sütemény és tea várta a vendégeket. Bár előre jelezték, ne készüljünk frissítőkkel, mégis, igazi vendégszeretetről tettek bizonyságot azok a testvérek, akik ezzel készültek, és a konyhai munkákban segédkeztek. Szerintem utólag senki sem bánta, hogy így „alakult". Vigyük magunkkal ennek a napnak az üzenetét!

(Főgler László)

Bár véget ért a reformáció 500. jubileuma, Klaus Douglas nagyszerű könyve **Új reformáció – 96 tétel az egyház jövőjéről** címmel természetesen ma is aktuális (a könyv 2001-ben készült). A német szerző 12 feladatcsoportot határoz meg az egyház megújulásával kapcsolatban. Ezeket szeretnénk idén sorban leközölni:

Nyolcadik feladat:
Kialakítani a szeretet kultúráját

57. A keresztyén szeretet lényege szerint különbözik minden más szeretettől.
58. Ha azt akarjuk, hogy az emberek jobbak legyenek, hozzáférhetővé kell tennünk számukra Isten szeretetét.
59. Nincs élő keresztyénség közösség nélkül.
60. A keresztyén gyülekezet a keresztyén ember életének legfontosabb színtere. Ez az ő „új családja".
61. A keresztyén közösség nem annyira eszmény, amelynek elfogadását megkövetelhetjük, mint inkább feladat, amely elé Isten állított bennünket.
62. A szeretetteljes légkörű gyülekezetek vonzóvá lesznek.
63. Gyülekezeteinknek jótékony kontrasztban kell állniuk a társadalom egészével.
64. Az egyház csak akkor egyház, ha másokért él.

Teen Challenge beszámoló

2018. szeptemberében **Bettina Ratering és Amadeus Schmidgall** a Teen Challenge keresztény nemzetközi felekezet németországi munkatársai Magyarországon jártak, ahol betekintést nyertek az itthoni misszióba. Szeptember 16-án mindketten részt vettek a Felsőerdősori istentiszteleten, ahol Bettina hirdetett igét. Prédikációjának fókuszában a Krisztusban kapott új identitás állt, mely szolgálatra és misszióra küld mindannyiunkat.

A Teen Challenge egy nemzetközi keresztény felekezetközi szervezet, amelynek célja hogy programjával elérje a problémás, szenvedélybeteg tizenéveseket, fiatalokat. A szervezet alapítója **David Wilkerson** pünkösdi lelkipásztor. A mi missziós munkánk 2005 óta azokat a tinédzsereket, fiatalokat éri el, akik veszélyeztetett helyzetben lévők, érzelmileg sérültek, viselkedési zavarokat mutatnak, szenvedélybetegek és javarészt az utcán csellengenek. Missziós küldetésünket a ránk bízottak hosszabb időtávú kísérésében, lelkigondozásában éljük meg. Munkatársaink önkéntesek, munkánkat csak adományokból tartjuk fent.

Missziónknak 3 munkaterülete:

Utcamisszió: Az utcán csellengő szenvedélybeteg, hajléktalan fiatalokat szólítjuk meg. A kapcsolatfelvétel által Krisztus szabadítását, életet megváltoztató erejét adjuk tovább.

Klubalkalom: Preventív, megelőző munka. Tíz év feletti, érzelemileg sérült, viselkedészavaros, széthulló, veszélyeztetett helyzetű családokban élő tinédzsereknek heti egy alkalommal ingyenes szabadidő lehetőséget kínálunk (pl. grillezés, csocsózás, bowlingozás, kirándulás…). A közös csoportalkalmon Jézus Krisztusról hallanak.

Lakóotthon: Ez az életforma, (amelyben a munkatárs együtt lakik a fiatalokkal) segítséget nyújt azoknak a fiataloknak, akik a régi, számukra káros közegből ki akarnak szakadni. A biztonságot nyújtó, indirekt terápiás család modell, amelyben a hit és a keresztény érték megmutatkozik segítséget ad a személyiség megerősödésében, gyógyulásában. A Lakóotthon célja, hogy a fiatalokat visszasegítse a társadalomba.

(Hecker Christiane)

Fiatal felnőttek nyári tábori beszámolója Szögligetről

Szögliget, Miskolctól északra található a zempléni hegységben egy dombokra épült település, úgynevezett zsákfalu, azaz egy út van befelé és kifelé. Háromszázötven méteres dombon, szinte luxus körülmények között lehettünk, szép faház, benne zuhanyzó, mosdó, angol wc, és még központi fűtés is. Számomra a csend, az aránylag tisztes sötét, és az erdő hűvössége, illata marad meg. Valamint, hogy egyik éjjel lestük a csillagos eget, ahol látni lehetett a Tejutat és a harmad-rendű csillagokat, és hangos felkiáltást hallattunk, amint felvillant egy hullócsillag. Bő egy órás autókázás során felfelé, lefelé, jobb kanyar, balra tartó íveken át, erdőkön, sziklák mellett, és völgyeken suhantunk, míg odaértünk, egyszerűen csodás tájakon keresztül érkeztünk meg. A csendesnapok témája a felelősség, felelősségvállalás volt.

A bevezetőben Mt 6,25-36, és Jakab levele 3,1-12, olvastuk fel, amihez Kovács Zoltán lelkész néhány felvezetést mondott, majd beszélgetés következett, az alábbiakról: A felelősség addig vonatkozik valaki felé, amíg az a személy ott van velünk, amíg az illető nem hoz saját önálló döntést, amíg tart az esemény, valamint sokszor a felelősségünk visszamenőleg már nem él. A szavainkon is nagyon nagy a felelősség, nem mind-egy hogy mit mondunk és hogyan.

Kovács Zoltán mondott egy példázatos történetet: Néri Szent Fülöphöz egyszer egy házaspár ment oda, mert lányuk udvarlójáról mindenféle rossz híreket terjesztettek. Felébredt bennük a lelkiismeret, így hát elmentek Fülöphöz, hogy imádkozzon értük, meg hogy mondja meg mit csináljanak. Az azt mondta nekik, hogy menjenek haza, hozzanak el egy csirkét és útközben kopasszák meg. Mikor megtették és odaértek vagy paphoz, az azt mondta nekik: Most pedig menjenek és szedegessék össze az elhullott tollakat, mert ilyen az, mikor az emberek egymást a beszédeikkel megbántják. Pletykáink szárnyra kelnek, és ki tudja hova vitte már őket a „szél". Ezért felelősségünk van a felelőtlenül kimondott szavainkon.

Előfordul, hogy a saját döntéseinknél másokat teszünk felelőssé, vagy önmagunkat marcangoljuk. A múlt bűneiért bűnösök vagyunk, és miután nem bocsátunk meg magunknak, sokszor tönkretesszük a saját és mások életét. Egy másik történet: egy fiú elment egy kerékpár-táborba, nagyon jól érezte magát, de a végén a kerékpárjával balesetet szenvedett, kórházban látták el, mégis, mikor kérdezték tőle, Ő azt mondta, hogy összességében jól érezte magát. Nem marcangolta magát, nem hárította át másra a felelősséget, hanem felvállalta, és nem a rossz élményt, hanem a jó élményeket választotta. Ez a történet nálam igen aktuális, merthogy a kolléganőm és barátnőm, néhány nappal a Szögligeti tábor eljött, nekiment egy fémbójának, és a sürgősségin kötöttünk ki. Ezért nem jött el erre a táborra Éva, ahová nekem sikerült eljutnom, többen is imádkoztunk érte, és hétfőn már meg is műtötték a vállát. Miután én mentem elől a kerékpárommal este, az én felelősségem is hogy (Éva nem lát jól, és későn látta meg az oszlopot) nekiment. Felelősségem volt, vele maradni, elkísérni a sürgősségi ambulanciára, és segíteni neki amiben csak tudtam.

Hosszú távra tervezni az életemet, ez az én felelősségem, megtenni az apró lépéseket a terveimhez, a többi már Isten felelőssége, nem az enyém. Felelősség, amit mások helyeznek ránk, pl.: nem az orvos a felelős az én egészségemért, hanem én magam. Ha nem mosok fogat rendszeresen és fogorvosi kezelésekre kell járnom, akkor nem a fogorvos a hibás, hanem én magam. –

Nos, ezek voltak a vitaindító gondolatok. Személy szerint én nagyon örültem annak, hogy nem az előadásokra, hanem a beszélgetésekre volt helyezve a hangsúly. A legtöbb egyháznál, felekezeteknél sajnos nem kérdezik meg a híveiket, nem is érdekli őket, hogy mit gondolnak tagjaik a világ dolgairól, vagy hogy mi is történik velük. Az előadó elmondja, amit éppen akar és nincs diskurzus, interakció vagy kommunikáció. Nagyon hálás vagyok Kovács Zoltán lelkésznek, hogy hagyott minket megszólalni, a közösséget engedte beszélgetni és a feltett kérdéseinkre is válaszolt, és elmondhattuk a véleményeinket, meglátásainkat, vagy éppen a velünk történő eseményeinken keresztül láthattuk a felelősség témáját kibontakozni. Annak is nagyon örültünk, hogy volt idő bőven arra, hogy kirándulhassunk, egy kis testmozgás is belefért, és kötetlen de nagyon színvonalas játékokat is játszhattunk.

Összegyűlhettünk esti szalonnasütéshez és akár kötetlen csoportos beszélgetés is kialakulhatott. S volt idő arra, hogy személyesen is beszélgethessünk egymással. Olyan kérdések is elhangzottak, hogy mit kezdjünk azzal a felelősséggel, amit mások raknak ránk, vagy hogy mit tegyünk, amikor meg akarunk szabadulni a felelősségtől….hogy viszonyuljunk ahhoz a felelősséghez, amit Isten rak ránk? Tanultunk két fajta felelősségről, az egyik az idealista a másik a realista felelősség, Az előző azt takarja, hogy nem tudom hogyan, de hit által elvállalom, az utóbbi pedig valóság-tudatos, meglátható, meghatározható felelősség. Az Istennel való kapcsolatunkban szükséges meglátnunk, hogy mi a feladatunk, milyen felelősséget kell felvállalnunk, van hogy munkálkodnunk kell, de van hogy pihenésre van szükségünk.

Lk 7,1-10, A százados beteg kedvenc rabszolgája A törvény betartása felelősség által. Felelősséggel tartozunk a ránk bízottakért, a munkatársainkért, és azért is felelős vagyok, hogy a pozíciómban helyettesíthető vagyok-e. Megfelelő döntést kell hoznunk, hogy kihez fordulunk, vagy hogy hová fordulunk, ha nem várt, nehéz helyzetbe kerülünk. Felelősséggel tartozunk hogy milyen kapcsolatban vagyunk az emberekkel, ellenfeleinkkel, úgyis fogalmazhatunk hogy fontos kapcsolatok kiépítéséért is felelősséggel tartozunk. Felelősség teljes hozzáállás, családért, a közösségért, városért országért. A közösségek jóléte függ, hogyan munkálkodunk. (Folytatjuk!)

(Döbrei Csaba)